

MC FOSSILERNE

August 2006

nr 5

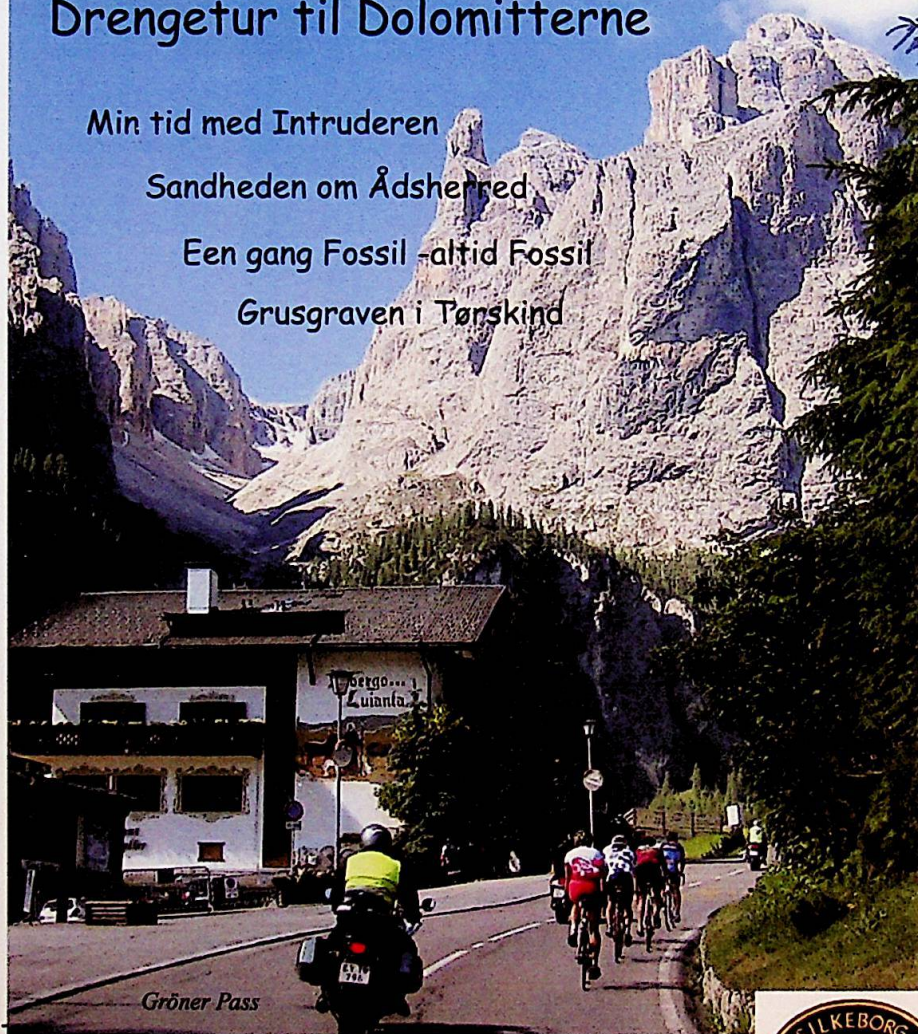
Drengetur til Dolomitterne

Min tid med Intruderen

Sandheden om Ådsheffered

Een gang Fossil -altid Fossil

Grusgraven i Tønskind

www.mc-fossilerne.dk

Formanden har Ordet

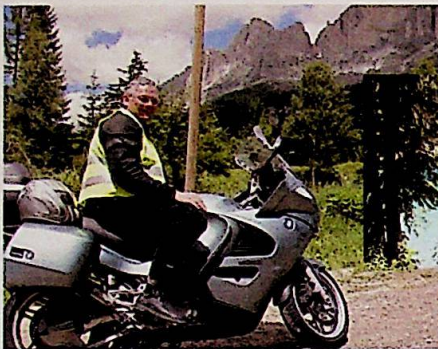
Jeg er helt flov og lidt ked af, at jeg ikke har deltaget i ret mange af de arrangerede ture, for ikke at snakke om vore almindelige lørdage og søndage. Sidstnævnte har jeg slet ikke deltaget i og det er synd - ikke mindst for vore nye medlemmer. Jeg håber de har mødt andre og mere aktive medlemmer af vores klub og at man har haft nogle gode oplevelser.

Mange kilometer er det trods alt blevet til på den lille røde, efter bla. vores Kr. Himmelfartstur og en dejlig tur til Dolomitterne i Sydtyrol/Norditalien, hvor 10 gamle mænd af blandet herkomst fulgte ad gennem det tyske langeland og videre gennem betagende dale over bjerg og endeløse pas i de fantastiske Alper. Her er så smukt, at det under tiden gør helt ondt - om ikke andet i håndled og bagdele. Har man mod på de lange stræk, kan en tur til Dolomitterne varmt anbefales, men der skal lyde en kraftig advarsel... Det er stærkt vanedannende. Det er fjerde gang jeg er på de kanter på kun fire år og næste år tager jeg af sted igen.

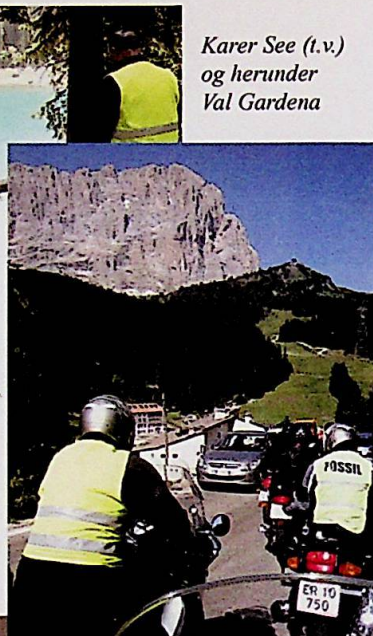
Vejret har været perfekt herhjemme i lange tider. Fantastisk sol og flotte temperaturer dag efter dag - uge efter uge, så alle der bare har en lille smule lyst til af køre MC, har haft alle mulige chancer for at få vind i håret. Jeg håber man har fundet sammen på kryds og tværs i det dejlige danske sommerland.

Vi har igen i år været forskånet for ulykker med væsentlig personskade. For nylig er en motorcyklist blevet dræbt i Svejlbæk - helt uforskyldt, da en bilist kørte direkte ud foran ham, trods umulige oversigtsforhold. Det er helt og holdent utilgiveligt, at en bilist foretager en sådan manøvre. Pas på... hvad hjælper det, at man har sin ret, når andre ikke er sit ansvar bevidst. Pludselig er man død eller lemlæstet og så er det for sent. Er man rigtig "heldig" sidder man pludselig i en 4-hjuler med manuel armtræk eller evt. automatgear og joystick-styring. Der er nu ikke meget joy ved det, har jeg ladet mig fortælle, så derfor kan det ikke siges for tit... Vi må alle sammen lære at tænke frem i trafikken - altid være et par hundrede meter fremme og være på forkant med,

Jan har skrevet beretningen fra Dolomitterturen

Karerer See (t.v.) og herunder Val Gardena

Der er langt ned..

Pizzaparty (herover) og t.h. Sieser Alm

Øl er godt..

hvad der kan ske eller hvad der allerede er ved at ske.

Det er som i skak... tænk altid et par træk frem, så er du forberedt på det meste.

Og så lige et lille opstød over alle de "sidste dages hellige" i og omkring den tragiske dødsulykke i Svejlbæk.

Flere har med harme udtalt, at det var kommunens ansvar at klippe de grene af, der spærrede udsynet fra den famøse rasteplads. Flere har udtalt, at de kun gik og ventede på, at der måtte ske en ulykke. Man har ringet og klaget sin nød flere gange, men intet er sket...

Kunne man så ikke selv have gjort noget ved sagen?

Et par mand, en grensaks, et par kolde bajere, en smøg og en snak, var det der skulle til. Det kunne såmænd have været ret så hyggeligt - og så havde man gjort noget, der måske kunne forhindre en ulykke. Men *det var jo Kommunens ansvar.... og vi havde jo sagt det... Der kan I selv se... Det ku' vi godt have fortalt jer...*

For mig er sagen klar. Kun bilisten må bære den tunge byrde resten af sit liv med at have dræbt et medmenneske - en familiefar, en ægtefælle, et kært familiemedlem midt i sit livs sommer.

Min pointe med disse linier skal være, at vi som tilskuere, som borgere, medmennesker, medtrafikanter, godt en gang i mellem må tage affære og selv gøre noget ved sagen.

Selv om vi ikke direkte har ansvaret, så har vi ansvar for vore egne handlinger vor egen passivitet og vi har ikke mindst det moralske ansvar for at afværge sorg og ulykke, hvis vi kan.

Det er ganske som i skak. Tænk altid et par træk frem og træf så de nødvendige forholdsregler.

Pas godt på dig selv og din næste

Hilsen Formanden

Min tid med Intruderén - og nogle herlige Fossiler !

D. 25.-04.-1996 blev jeg den stolte ejer af en Suzuki Intruder 1400 GLP og dette medførte mange og særdeles skønne stunder i selskab med denne forchromede og lak-flunkende herlige maskine, med sit formidable bundtræk og afslappede tilbagelæ-nede kørestil. Der blev også brugt et utal af timer til vask, polering og gnubben på den tykke crom - min indstilling var nemlig, at havde man sådan en maskine, så skulle den også være i orden og tage sig godt ud!

Fossiler er et herligt folkefærd! Her er plads til alle (*bare man er gammel nok*), forskellighederne er "øredøvende" - ikke kun inden for personligheder, men så sandelig også inden for vores fælles interesseområde: Motorcyklen! ... Og Hurra for det. Det er det som gør vores klub til noget ganske særligt - noget som jeg tror, vil blive meget, meget svært at undvære. Sammen med Fossilerne tilbragte Intruderén og jeg mange herlige stunder - på kortere eller længere ture, mange eller kun sammen med et par stykker - men altid i et godt og hjerteligt vennelag. Disse ture har jeg altid nydt og sat stor pris på. Tak for det !!!

Afhængigt af vejret (*Intruderén måtte jo ikke blive våd!*), blev der kørt flere eller færre kilometre på de Danske's veje – af og til også en KristiHimmels-tur til ”underboen” (*hvis dækkene holdt!*). I 2005 blev det dog kun til sølle 1.747 km og i dette herrens år, var det slet ikke til at komme i gang. Noget var grueligt galt! Lysten – interessen, eller hvad det nu kunne være, var der bare ikke mere!

Med stor viljekraft fik jeg mig dog mandet op til at tage med på en heldagstur til Fur. OG sikke en tur! Ud over det som altid gode selskab, blev vi alle velsignet med et helt fantastisk vejr. Turen var jo begivenhedsrig (*men det er en helt anden historie*), vejene og naturen kunne ikke være bedre – men jeg sad på min herlige Intruder og blev mere og mere frustreret! Jeg havde lige brugt ¾ lørdag på at topgejle maskinen – og nu kørte vi rundt på støvede grusveje i luntetrav !!! Jeg nød disse småveje, men var samtidig ærgerlig over, at nu skulle jeg hjem og bruge nok ¾ dag på at få Dyret til at se ordentlig ud igen. *Det var sgu for surt !*

Vel hjemme igen blev Intruderén sat i stald – og så skete der ellers ikke mere! *Det var for galt*. Ingen lyst, ingen gippen efter at komme af sted igen – ingenting !!! Efter at have gået og funderet et par dage, blev Intruderén sat til SALG i TouringNyt. Kom der nogen der ville give prisen (*uden afslag*), så blev den solgt – kom der ingen, ja – så kørte vi videre som hidtil.

01. juli udkom TouringNyt – 03. juli ringede er hyggelig sjællænder, 09. juli kom sjællænderen og (*en bestemt ikke mundlam*) kone, for at tage Intruderén i øjesyn. Kl. 17⁰⁰ var den solgt.

... .. OG DET VAR SÅ DET !!! Efter 10 herlige år vil Intruderén og jeg gerne takke af for denne gang. Husk: *Intet vare ved – og intet er statisk !* Pas godt på dig selv – og tag dig i agt for de andre !

DUCA ha' det så godt !

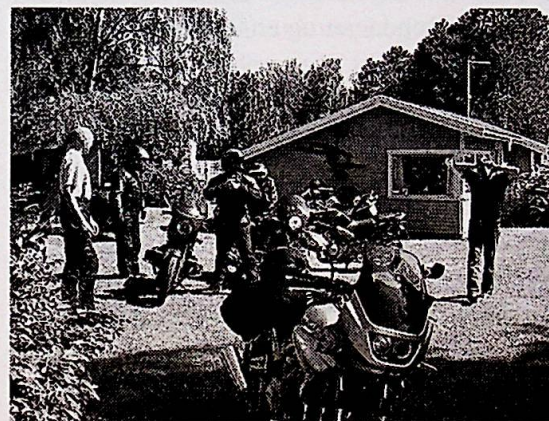
Fossile hilsner fra Niels.

Sandheden om Åds'herred !

Animations og tegne filmen ”Sandheden om Rødhætte” fik blandt kloge Åge'rne kun 3 stjerner. Den skindbare (Nej – ikke Oles mave) tur for 8 veldimensionerede mænd til Odsherred fik 5 stjerner eller var det Rødvinen? ”Never mind”. Vejret var ihvert'fald det varmeste i år- indtil dags dato. Efter at Sliveren inviterede os med på afrejsetur rundt til de omkringliggende byer for, at sige farvel til Muh-kørerne og Øf-grisene ramte vi Århus havn. Efter den obligatoriske pengeveksling, hvor vi fik ”brød for money” mente flere, at deres tøj var krympet efter indtagelsen af revne æbler tilsat rasp og et slør af 18 % fløde. Esben synes allerede her, at elPrepsi ikke lignede en jysk solformørkelse, men bare så helt suverænt lækker ud. Inden afrejsen fra færgen og de obligatoriske 400 meter til sommerhuset ønskede IB'har,

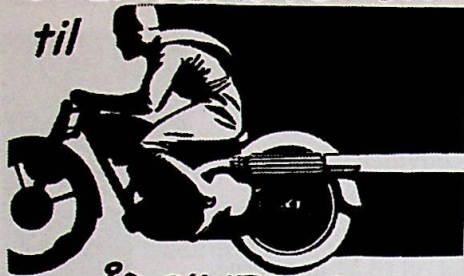
at vi lige fik vendt batterierne, således at Sjæ'l-ænderne ikke skulle tro, at vi kom fra Grauballe og Omegn. Hurtigt fandt vi det lille hus på Odden og indkvarteringen kunne begynde. Uden at slå røven ud af Møg og Sko blev Kim og elPrepsi indstalleret i så lille et soveværelse, at der skulle soves i ske og skiftede en af disse personer mening var der kun plads til dette

udendørs. Det orgie af et lydbillede der kom fra disse 2 om natten skulle senere danne præsens. Ole og Søren optimerede lydbilledet og opfandt og indspillede CD'en: ”Absolut snorken uden grænser”. Efter turen skulle disse 2 være tilbudt et job i Swalihisi, hvor deres snorken skulle sterilisere brunstige elefanter og derved holde dem fra de smækre hun elefanter i reservatet. Selv fluerne og myggene i det tilstødende anneks, hvor IB'har og Ege'drengen sov, fløj rundt med høreværn. Efter indtagelsen af ”Food under eget bord” og de obligatoriske: ”Go'mårn Monseur le presidong” skulle ”Back-up-systemet” tømmes (Natpotten) og aftenes Cotes d'let så dagens lys. Nu var ”the tanks clear” (tankerne klare) og turen kunne begynde. Under ledelse af den tidligere Olympiske mester i ”200 km. manglende orienteringssans” gik det op og

DRENGERØVSTUR

til

ÅDS'HERRED.

færgen og skulle Arresø rundt konkluderede elPrepsi: "Ja, det var snår et te å la vær mæ å grin". Han havde nu også kørt efter IB'har og modtaget diverse udstødningsstoffer og måtte derfor på nedtrapning for ikke at blive "IB'harJunkie". Mens nogle tankede op og andre tankede af og andre slet ingen tanker havde, var der tid til en af de utallige mange vitser:

Tre Fossilmedlemmer, en Kawabonde, en Hondæjer og en 90 årig Yamaha-dreng mødtes og talte om deres vanskeligheder.

Kwabonden lagde ud.

- Hver morgen kl. 7 står jeg op og går ud på toilettet for at tisse, men jeg skal stå der mindst en time, før det lykkedes mig at få bare et par dråber frem.

Hondæjeren var ikke særlig medlidende.

- Det er ingenting. Jeg står op hver morgen kl. 8 og sætter mig på toilettet, men det varer flere timer, før jeg får presset bare et par små, hårde knolde ud.

Den gamle Yamahadreng kunne slet ikke tagen nogen af dem alvorligt.

- Det er småting. Hver morgen kl. 7 pisser jeg som en hest, og kl. 8 skider jeg som en spædkalv. Problemet er bare, at jeg først står op kl. 10.

Så gik turen over det skønne Nordsjælland, hvor vi kunne nyde å og ænder i begge ender, masser af gadekær, sving og panoramaer, der fik os til at svede under solarielæderet. Efter en kunstpause hos købmanden i Annisse og sparken ænder i gadekæret begyndte folks kolesteroltal at stige betragtelig og der var ønske om at kyle lidt helsekost i nakken. Efter en rundtur i Frederikssund, hvor bebyggelser "a la den social rangstige" var tydelig skulle vi finde et spisested der kunne tilbyde "en bred vifte af alternative mad kombinationer".

Ved fjorden fandt vi et spisested, der bar tydeligt præg af, at

ned via Odden Havn, Lumsås, Højby, Anneberg, Nykøbing og ved Rørvig Havn var alles øjne så tårevædede over det ene overvældende panorama efter det andet, at der måtte indtages fadbamser under det svedige læjjerlokk.

Jo, livet er skønt og kønt! Efter det obligatoriske: "Hvorfor skal vi have det så godt?" begyndte vi at kapre å færge. Stemningen var i top og da vi forlod

det ejes af en indvandrer, der gerne ville arbejde for føden.

Vi fik parkeret vores helligdomme og "godyl frigjorte" fik vi serveret: Fjerkræ fra skærsilden, franner med dårlig ånde, hot-dog med fuld udblæsning tilsat de obligatoriske Congobajere.

Endnu engang smægted vi under det gode vejr og de rejste knurhår.

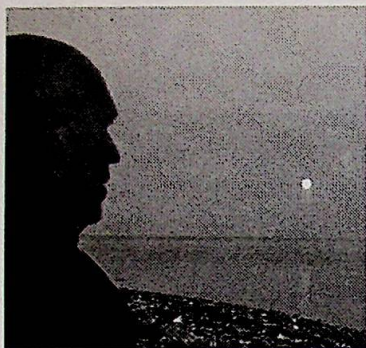

Så tog Søren over og hans VFR med forkromet ventilatorrem førte os gennem det smukke Sælsø. Endnu engang kaffe og smuk udsigt over Roskilde Fjord til Risø. Den radioaktive kaffe fik flere til at beslutte, at de efter en smutter til Ejby Havn gerne ville hjem

til Camp Base og nyde en kælder kold. Vi skulle bare lige have tanket op i Ejby. Alle fik tanket op og vi "stak" af fra Esben. Efter Esben i sursødmens stund havde budt på kildevand og skulle aflevere den tomme emballage, så flere asfaltfræsere deres snit til at smutte. Hr. Esben der er født i Vandkølerens tegn, fandt dette naturligt, da der nok skulle stå en og vente ved førstkomende frakørsel. Der var mange frakørsler, men ingen Fossiler og da hans nye VFR var trængende til fart, besluttede han at arrive Basen. Vi andre fik en smuk tur via Munkeholmbroen til Holbæk og derfra den slagne vej til Odden. Da vi andre ankom nød Esben og hans bølgedæmpere det go'e vejr og der blev straks delt "næser ud". Esben mente tydeligt, at det var en "unavngiven" persons skyld, at han blev "slyttet" i Ejby. Denne person (navnet er redaktionen bekendt) skulle som den sidste havde ventet på ham. Den unavngivne mente derimod, at det var IB'har's ansvar, da det var på grund af ham, at vi skulle have tankstop. IB'har var af den tydelige mening, at havde han ikke lyttet til Ege, så havde han ikke købt en Bimmer aus Dusseldorf. Kim mente ikke at han kunne stilles til ansvar, da han ikke havde været i Dusseldorf, men ville dog gerne pointere, at skulle der spares, så skulle det være på skatten. Uden at dette havde noget med den verserende sag at gøre, roste elPrepsi sig selv for, at spise en masse grønsager- især i remoulade. Jeg er føler mig som en strømlinet begavelse, udtaler han til Uge Kosten.

Flere var af den klare opfattelse, at havde Esben ikke drukket vand, men øl, så var han ikke blevet væk. Alt sluttede dog i fred og fordragelighed og da Ege fik skruet hornene af en ko og kastet den på grillen - der til dagens anledning også havde kremeringsfunktion- steg stemningen til uanede højder. Andre besatte køkkenet og der blev hakket og snittet under Karton du Rødvins indtagelse.

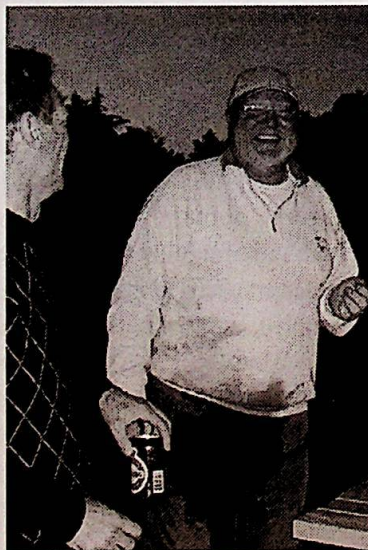
Der blev fortalt anekdoter, gamle vitser, bøvset, pruttet, skålet og alt emmede af lutter idyl... indtil?

Drengerøvene skulle til å hav- igen – igen. Vejret var i top, vandet var så blikstille, at selv tidevandet gik ud om morgenen for aldrig at vende tilbage. Den medbragte øl og vin bragte stemningen til uanede højder. Enkle personer truede sågar med, at ville kaste deres astral-legemer i havet. Dog skulle Mols-færgerne lige underrettes ved den kommende flodbølge. Sliveren foreslog ,at vi skulle kaste sten i havet. 3 personer der sad på den ene side af den permanente bænk rejste sig resolut og fulgte

Sliveren de 3 meter til havet, mens de dunkede ham i ryggen og roste ham for hans go'e ide'er. Her var tale om en moden mand i svøb. Ege, elPrepsi og IB'har blev dog siddende på bænken og nød de kække drenges stenkast. ElPrepsi der ikke havde rensset negle i dagens anledning strakte sin arm bagud og pegede af 2 modne damer der ville opsøge vandet. Vægten fra elPrepsis sorte negle udløste en vægtfordeling der fik bænken til at vippe bagover uden dog at dette fik indflydelse på de kække stenkastende drenge. De 2 ældre damer kunne straks se, at her var mere brug for kranhjælp end 112 fra Holbæk. De kastede straks deres kunstige tænder fra sig og begyndte, at redde hvad der reddes kan. Esben der havde fået 2 nye ører kunne dog straks høre, at her var noget galt. Var det sælernes parringshyl fra Sejro ? eller var Mols-færgen stødt på grund ?. Nej- prøv lige at se, sagde han. " Der stikker 6 fødder ud fra bænken".

For at bruge udelukkede metoden kunne man hurtigt se, at det ikke var en fodterapeut de havde brug for, men mere tørt tøj. De havde modtaget øl, vin, kamera og cigaretter i en slowmotion lignende tilstand. Flere var af den opfattelse, at elPrepsi var bleven rødvinpusher og at han havde gjort dette med vilje for at tiltuske sig Esbens Grand Cru. Der blev grinet og selv om elPrepsi lignede en der kunne bruges i en reklame for Vanish, så tog han det med jysk beherskelse og beholdt det røde, men fantastisk godt lugtende tøj på resten af aftenen. Tænk at være så heldig at

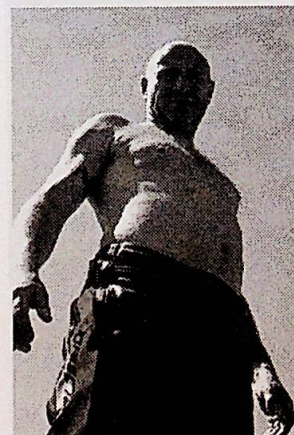
bære et par bukser der havde procenter. Man kunne ligefrem blive lidt "snal-leret" ved at sidde ved siden af elPrepsi. Hvad kunne der ikke være sket hvis han tilbød, at måtte sidde på hans lår? Den samme historie blev fortalt i så mange versioner, at den selv overgår "Sound of Music's" genindspilninger. Næste dag blev der ryddet op og her var Ege i sit Es. Solen blev flyttet, vandlåsen blev rettet ud og Kim's tandbørste fik nye hår. Man kunne tydelig se, at Ege var kåret som Mister Klorin 3 år i træk. Hvis det sommerhus ikke lugter godt flere år efter, så er det ikke hans skyld! Alle sang med på melodien " Her er en duft af jeg ved ikke hvad ..."

Her gik jeg og troede, at det eneste mænd kunne lave, det var bremsespor i bukserne. Nej, koner – giv jeres mænd en lille stram hofteholder på, et elegant forklæde og hvide Hammerthor underbukser med ret til fartstriber, så sker der noget. Viskestykker, karklude, stik-lagner og dårlig ånde fløj i luften og

efterlod os alle rene. Vi sluttede af på militærstationen Gniben, hvor redSøren engang havde forsvaret konge og fædreland med kanoner. Der går

rygter om, at han var en stor kanon derude i "Lands End". Landskabet bærer dog så tydelig præg af hans tilstedeværelse, at det fik Esben til at vise bar

mave. Dette udløste igen krigsvarsel fra Sverige, der mente, at danskerne bruger ultra hvide mennesker, således at svensken bliver blændet og derved mister orienteringssansen. Nej – Karl Inge Oskar, I har jeres elge og vi har Esben og redSøren ! Dog fandt vi hurtigt færgen og sluttelig blev der indtaget en kælder kold i Esbens sommerhus i Truust. Alle var ved deres fulde fem og der var bred enighed om, at det var en god ide at bestille solgaranti til disse ture. Dette hermed gjort.

PS: Jo, der var 2 der fik badet. Esben og redSøren er nu medlem af den blå tap – med ret til at bære samme, udtaler begge til Hjem Is Bladet.

Deres rejseleder

Bruno (dæknavn)

ÉN GANG FOSSIL - ALTID FOSSIL !

(Eller: Så let slipper i heller ikke af med mig)

I uge 27 og 28 var der høj aktivitet. En interesseret køber til Intruderén havde meldt sig – og der var tændt en ny glød i et næsten udslukt Fossil-hjerte ! Nu skete der noget igen ! Løsningen, eller måske nærmere *ÅRSAGEN*, var kommet frem fra det skjulte: Ikke mere *gejle, pudse, gnutte* – velkommen til *alle slags veje*, også dem med græs og grus – som jeg tidligere havde set ned ad med en undrende længsel, og så bare var kørt videre – for der kunne man jo ikke køre ned med sådan en maskine !!!

MC-Revyen m.m. og markedet blev studeret. 3 maskiner blev valgt ud – én sejrede totalt! Afsted til importøren i Sorø (*hvor Intruderén for øvrigt også kom hen*). Finn Ingemann er en imødekommende og herlig mand, der trods lørdagslukning i ferien gerne stillede sig selv og en demo-maskine til min rådighed. OG hvad var det så jeg var kørt til *Sjælland* for at prøve ? Jo, det var en:

DUCATI MULTISTRADA 1000 DS

Da Finn startede dyret, fik jeg et mindre chok. Havde Intruderén lydt sådan, havde jeg *omgående* fået nøglen ud af tændingen igen! En skramlende lyd a la løse tandhjul og stempler der måtte sidde på tværs, overdøvede næsten den herlige og karakteristiske Ducati-udstødning. Dyret havde jo tørkobling – så sådan skulle den lyde! Vi aftalte så, at jeg kunne køre i en time – hvis jeg så ville køre i et par timer mere, skulle jeg bare sætte Ducaén under halvtaget og så smide nøglen i postkassen – for nu tog han hjem ! (*Tror i han solgte MCér den dag ?!*)

Afsted det gik – men jeg var ikke kommet ud af Sorø, før jeg tænkte at dette går ikke! Overkroppens vægt lå på hænder og håndled, men lidt efter lidt gik det bedre. Da vi rundede de 80-90 km/t *sad* jeg ikke – da *svævede* jeg! DUC- DUC-DUC hvor det gik stille og roligt. Jamen dette er jo ikke en lavomdrejningsmaskine som Intruderén – og den har jo også omdrejningstæller. Den stod på 3.000 ! Ned i gear, svinet fik vredet øret om – og så skete der noget. Den sagde DUCA TIIIIIIIIIIII ! Nogle underlige tal på det elektroniske display viste 172 – sekundet efter 189. Hold da helt keje – det var jo km/t ! Så var det vist tid til at trække i håndbremsen. *Og de virker !* Den har bremseså en vis legemsdel nær havde forladt bukserne hvis det ikke havde været for lynlås og velcho.

Efter at have fået ekvipagen bragt ned på et mere adstadigt DUCA-DUCA niveau, øjnede jeg et par herlige sving ret fremme på den lille men fine landevej. Så var det tid til svingafprøvning. Af gammel vane med Intruderén begyndte jeg i god tid at lægge maskinen ned – *men det skulle jeg aldrig have gjort* – jeg var nær havnet inde på en forbifarende mark ! Den drejer når den skal dreje – NU! Hverken før eller senere.

Så langt så godt – på asfald gik det jo bare derudad. Men DUCATIén hedder jo også MULTISTRADA (mange eller alle veje). På udturen havde jeg bemærket et par små listige grus- og markveje, så for at varme lidt op til dem, afprøvede jeg lige rabatten og lidt senere en flad grøft – det gik helt fint! Vi fandt hurtigt en lille og spændende grusvej, som blev indtaget i Intruder-tempo ... men kun de første 50 meter. Det her er virkelig FUN! Grusvejen blev mindre og mindre, var nu nærmest kun et tilgroet hjulspor – og pludselig slet ingen ting! Her var det gået grueligt galt med Intruderén – man kunne ikke vende! MULTISTRADA'en var da bare ligeglad. Ind over Jens Tyndskids mark og efter et par plovfuger og et par korncirkler, kom der atter fast grund under hjulene.

... Om jeg har handlet ? *Det kan i tro at jeg har !* D. 14. juli forlod jeg Sorø sammen med en spritny DUCATI MULTISTRADA 1000 DS – som jeg glæder mig til at vise jer.

DUCA ha' det så godt !
Fossile hilsner fra Niels

Formanden: Preben Vestergaard, Ellesvinget 24,
8600 Silkeborg 86 82 37 53
e-mail: pvc@mja.dk

Redaktøren: Søren Skovborg, Smedebakken 109 st.tv,
8600 Silkeborg 86 80 00 30
e-mail: sorenskovborg@mail.dk

Hjemmeside: www.mc-fossilerne.dk

Klubtrøjer

Hvad med en ny T-shirt ? Til dig selv eller lilleemor ?

Sorte bomulds T-shirts med gult tryk
eller Lys-grå T-shirts med sort tryk.

Vores logo på brystet og 'MC FOSSILERNE' på ryggen.

Fås i alle størrelser til 60,- kr/stk

Ring eller mail til Ege på 8695 1967 eller

eni@dieselhuset.dk

På aftenur til... jah her holder vi så faktisk i Kjellerup. Men det var slet ikke meningen. Turen gik ad små snoede veje over Lemming, Hinge, Sdr Rind, Viborg til Non Mølle Kro (Tidl Birgittelyst Kro) og her skulle vi så nyde gammel ost til kaffen. Men turlederen havde lige glemt og checke om kroen var åben - nå, så smutter vi da bare om til Rindsholm Kro! De ønskede ikke vores besøg så sent (kl 20.30) - OK så smutter vi da op på cafeteriet ved den 4-sporede. Men..øh.. nå, den er lukket. På denne måde endte vi så her på Torvet i Kjellerup til en svalende bajer i den lune aften.

Det bekræfter bare at det KAN være en god ide at lave research før man lokker en hel masse Fossiler med på aftenur. Men hyggeligt var det og vi fik da kørt en smuk og snoet aftenur på een af sommerens første varme aftenener.

En vits

En ung fyr var i retten tiltalt for at have stjålet en cykel fra en ung dame.

“Hvordan gik det egentlig til ?”, spurgte dommeren den tiltalte.

“Ja, hr. dommer”, sagde den unge fyr: “Det var en dag, hvor jeg gik mig en tur i skoven. Så kom en ung pige cyklende, og hun standsede op ud for mig. Så satte vi os på nogle træstammer og snakkede. Og hun fik mig til at lægge mig ned, selvom jeg slet ikke var træt. Og så tog hun sin bluse af, selv om det slet ikke var varmt. Og så sagde hun, at jeg skulle kysse hende.”

“Ja, fortsæt”, sagde dommeren.

“Så kyssede jeg hende, og så tog hun nederdelen af. Jeg kyssede hende igen, og så sagde hun, at jeg måtte tage, hvad jeg ville have!”

“Og så ?”

“Ja, jeg bruger jo ikke nederdel, så jeg tog selvfølgelig cyklen!”

Turplan Efterår 2006.

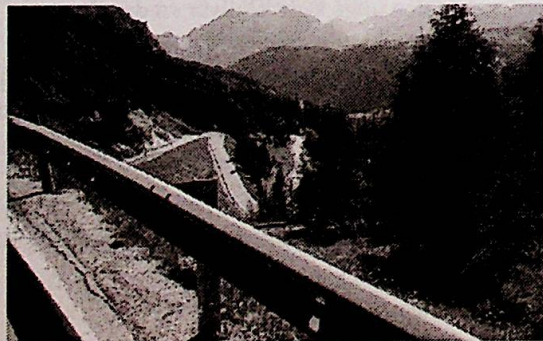
Alle ture starter fra Lunden på Vestergade.

- **Hver lørdag kl. 14.00:** Vi ses i Lunden og kører en tur hvis ikke andet er annonceret.
- **Hver søndag kl. 13.00:** Vi ses i Lunden og kører en tur hvis ikke andet er annonceret.
 - * Her vil det være oplagt at komme med forslag på hjemmesidens debatforum.

Derudover er der masser af tilbud om træf nær og fjern. Her er et lille udpluk:

- Første søndag i hver måned: Mulighed for kaffemøde i Truust.
- Sidste søndag i hver måned: Mulighed for kaffemøde ved Karoline i Middelfart.
- Sidste torsdag aften i hver måned fra april til oktober: Træf ved Vestermarken 59, Kølkjær, vi mødes i Lunden kl.: 18.00
- Anden tirsdag i hver måned: Gl. Estrup Kl. 16 -22
- Anden onsdag i måneden Vedersø klit
- Anden torsdag i hver måned: Hyrup Kro (mellem Vejle og Juelsminde)

Turudvalgets arrangementer er mærket med en *. Disse ture forbeholder turudvalget sig ret til at aflyse, hvis det regner for meget.

AUGUST

Tirsdag 08.08 kl. 19.00 *Aftentur. Ansv. Ervind

Søndag 13.08 kl. 9.00 *En dag under jorden. Vi kører oven på jorden mod Aalborg hvor vi går under jorden i Thingbæk Kalkminer, Gråbrødrekloster, Jens Bangs Stenhus. Husk madpakke og drikkevarer
Ansv. Per (Se evt blad #4 side 7)

Lørdag/Søndag 19.08 kl. 10.00 **Besøg hos Ege og Jonna** med overnatning ved deres sommerhus i Hvalpsund. Tilmelding senest 13. Aug

SEPTEMBER

Søndag 03.09 kl. 9.00 *Tur til Egeskov i Sy'fyn'ske. Alt det vi kan nå af tur, landskab, slot og museum på en hel søndag.
Husk madpakke. Ansv. Jutta

Onsdag 13.09 kl 18.30 *Aftentur. Ansv. Per Nærmere info på hjemmesiden senere

OKTOBER

Søndag 01.10 kl. 9.00 *Tur til Grænselandet. Dybbøl, Gendarmstien, Flensburg Fjord og evt også Kruså. Ansv. KajVerner

På drengetur til Dolomitterne

... eller historien om 10 velvoksne drenges studietur til Dolomitterne for at møde både bløde kurver (kun kigge) og skarpe kurver (både kigge og prøve).

Baggrunden

Vor ærede formand Preben bød i forsommeren op til dans, og foreslog en uge-udflugt til Dolomitterne. Da jeg så indbydelsen, var jeg ikke i tvivl om, at jeg mægtig gerne ville deltage i turen! Problemet var blot, at der på indbydelsestidspunktet allerede var besluttet, at Marianne og jeg sammen med Bente og Julle samt Else Marie og Johannes skal til Dolomitterne i slutningen af august – en tur, som vi glæder os meget til.

Og hvad så lille du??

Der var kun en løsning, nemlig at gå direkte ”småbørnsmode”, og bruge alle kneb for at få lov til at tage afsted alene. Det gik overraskende let – næsten for let (gad vide hvad Mariannes planer var!!!). Og så var der klar til næste indsatsområde, idet jeg gerne ville have min gode gamle tidligere nabo, Henning, med.

Problemet var her, at Henning på det tidspunkt ikke havde en motorcykel, men det havde Marianne jo, og da hun jo som ovenfor skrevet, tilsyneladende havde andre planer, ja så var løsningen klar, nemlig ved en hyggelig aften med Jette og Henning foreslå, at Henning jo da bare kunne låne Mariannes motorcykel og tage med. Det var Henning hurtigt med på. Og det var en ren genistreg, for det betød, at Henning fik bevillingen i hus hos Jette til at købe den Pan European, som han længe havde fablet om – Jette kunne jo ikke have siddende på sig, at Henning sled på Mariannes motorcykel (det er sådan noget ”søstersolidaritet”, som mænd ikke helt forstår!!).

Forberedelsen

Nå men til det, som det drejer sig om!

”Ulstrup-banden” indbød flokken til et opstartsmøde, i god tid inden vi skulle

af sted. Preben fortalte på levende vis om sine tidligere oplevelser i Dolomitterne, ja, der var ikke et øje tørt. Det var vort tøj til gengæld, idet vi alle – undtagen Ege – dukkede op i bil! Jow, det var rigtige motorcyklister, som skulle af sted. Til gengæld var stemningen helt i top allerede på introduktionsmødet. Birthe og Finn diskede op med kaffe og lagkage, ja det var en god aften, som vi lige afsluttede med lidt mobning af Ege – men det er en helt anden sag.

Og når man er gift under gammel ordning og kører BMW, ja så er forberedelserne lette – man skal bare sikre, at Marianne pakker sidetaske, og tanken er fyldt med benzin, så jeg var hurtigt klar!

Endelig blev det lørdag den 24.06, hvor vi skulle mødes tidligt i Lunden – ja jeg vil nærmest sige midt om natten, idet vi skulle starte allerede kl. 07.00. Vi var der hele flokke til tiden, ligesom der også var nogle supportere, der kom og stod klar til at vinke, når vi kørte.

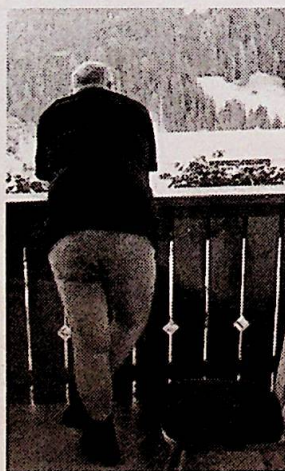
Nu er det vel ved at være tid for en præsentation af Dolomit-holdet:

- Preben Vestergaard (vor formand som også fik en midlertidig titel som "Il-presidente" – der skulle jo også gerne være respekt i Italien for hans person)
- Ege Nielsen – turens indkøbschef
- Finn "Visbyvej" Arnhof Knudsen – nu også med ret til at kalde sig Finn Tandhjul
- Ole "Slivern" von Riisager – nu også med Ulm som mellemnavn,
- Finn "Ulstrup" Nielsen - ½-delen af "De sure gamle mænd"
- Per Møller – "Mr. MC om dagen" og ½-delen af "De sure gamle mænd"
- Kim Ewertsen – det kære bette væsen
- Ove "HTH" Dalsgaard
- Henning Gade Sørensen - ½-delen af kardantværkerne (... eller akseltværkerne som Ege kalder det)
- og mig selv, Jan Skytte Pedersen – som er den anden ½-del af kardantværkerne.

Turen sydover

Klokken var vel kun 07.10, da snuden var vendt sydover. Fårene blev hurtigt skilt fra bukkene, idet næste stop først var efter ca. 225 km., nemlig Hüttener Berge i Tyskland. Det var vist også ved at være påkrævet, idet Kim's tankkapacitet på mc'en er på niveau med en 45-scooter!

Herefter blev der indarbejdet en fast rytme i de 2 grupper, hvor hvert stint var på 175 km., og det var passende med den hastighed, som vi kørte sydover med. Frokost blev – næsten som sædvanligt – indtaget på et grønt område med larm fra motorvejen. Hele turen sydover kan næsten betegnes som "Business as usual", endda så meget, at udover førerhundene, nemlig Preben i gruppe 1 og Ege i gruppe 2, tænkte vi andre end ikke over, hvor vi kørte. Et godt stykke nede i "Das Vaterland" var der traditionen tro vejarbejde, som betød at grupperne mistede synskontakt med hinanden, og det endda på et kritisk tidspunkt, nemlig hvor 7'rn bliver delt i 7'rn og 5'rn. Prebens gruppe valgte at fortsætte på 7'rn, hvorimod Eges gruppe, som udover Ege bestod af Finn², Per, Henning og mig selv, havde mere lyst til at køre på 5'rn. Og så begyndte festen!!!

Gorilla Silver Back

Det gik jo godt, så der gik lige et stykke tid, inden vi opdagede, at det andet hold havde valgt "den forkerte vej", og inden vi havde fået tæmmet alle hyperne, var vi vel 50 km. syd for delingen af motorvejen.

Vi holdt ind på næste tankstøtte, fik tanket, og trillet til side for at aftale, hvad vi nu gjorde. Finn følte samtidig anledning til at smøre kæden (jeg kan oplyse, at kædetværkere er VILDE med at smøre kæden – jeg tror de minimum brugte 2 spraydåser HVER!!!!). Han fik Suzuki'en op på centerstøttefoden og fik forrettet sit forehavende med kæden. Og bedst som der var gang i smøret, faldt der en stor møtrik af

Han bestilte to!

mc'en – en både meget stor og meget varm møtrik!! Og det var træls at finde ud af, at det var møtrikken, der holdt det forreste tandhjul på plads – men det var endnu mere træls at opdage, at gevindet stort set ikke var eksisterende. Der fløj mange tanker gennem hovedet og frembragt mange kommentarer fra de veludviklede hjerner, der var samlet – som indskudt bemærkning vil jeg ikke undlade at nævne, at det heldigvis var de klogeste, der blev uheldsramt! Mange løsningsforslag blev drøftet, indtil det nemmeste blev valgt, nemlig at vende møtrikken, idet der stadig var et – om end minimalt – gevind på ydersiden af møtrikken. Samtidig pålagde vi os selv en selvvalgt hastighedsbegrænsning på 100 km i timen – der var trods alt grænser for, hvad Finns bagdel – der i forvejen var hårdt ramt – kunne holde til, hvis han skulle ned på asfalten og rutsje.

Hastighedsbegrænsningen gjorde ikke så meget, idet vi jo kun havde ca. 150 km. til Rothenburg ob der Tauber, hvor vi skulle overnatte – TROEDE VI!!! For nu da festen var i gang, valgte vi at køre forkert en 3-4 gange, så vi i stedet havde 300 km, inden vi var fremme. Og i al ydmyghed påtager jeg mig ansvaret for halvdel af gangene, vi kørte forkert. Morale: tro aldrig på en gammel GPS'er, og slet ikke, når området ikke er indlæst!! Men pyt, vi var jo af sted for at køre motorcykel, og Frankfurt er da også en flot by. Men endelig var vi fremme og kunne sove de uskyldiges søvn efter, et for vort holds vedkommende, spartansk måltid. Det andet hold var til gengæld gode kam-

merater og kunne meget beskrivende berette om deres måltid!

Efter en god nats søvn og et tiltrængt morgenmåltid, var det tid for en mere varig reparation af Finns tandhjul. Med værtens mellemkomst lykkedes dette også – endda uden det kostede noget, idet reparatøren selv havde mc. Tænk på det næste gang du møder en nød-

stedt mc!! Og så kunne jeg aldrig finde på at fortælle, at det var tæt på, at Finns centralstøtteben kunne have kostet endnu en forsinkelse!

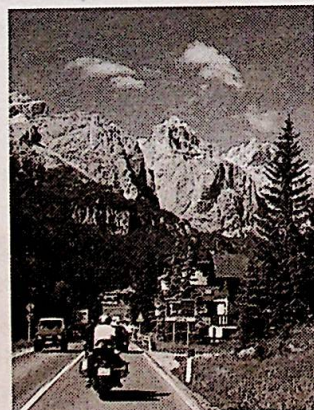
Det sidste stykke mod La Villa forløb planmæssigt, hvor vi kørte via Fernpass, over Innsbruk, over den gamle

pasvej over Brenner samt endelig opstigningen mod La Villa, hvor vi skulle bo under vor Dolomit-ekspedition. Ved ankomsten til vort domicil blev vi vist alle lidt benovede – det havde Preben gjort godt! Flot hus, lækker lejlighed (... og værtinde). Det lovede godt for den følgende uge!

Dolomitterne - 5 fantastiske rundture!

Mandag morgen vågnede vil til en fantastisk morgenstund, hvor solen skinnede det bedste, den havde lært, og hvor vi havde en forrygende udsigt til nogle af Dolomitternes lokkende tinder. Aftenen i forvejen var Ege allerede udpeget til indkøbschef, så han trillede ned og hente morgenbrød med hvad dertil hører. Morgenkaffen blev indtaget i højt humør, og vi var alle spændte på at komme til at "danse" i alle kurverne.

Det vil være for omfangsrigt at beskrive alle turene, men jeg kan garantere for, at der både er mange

Jan mod nye oplevelser

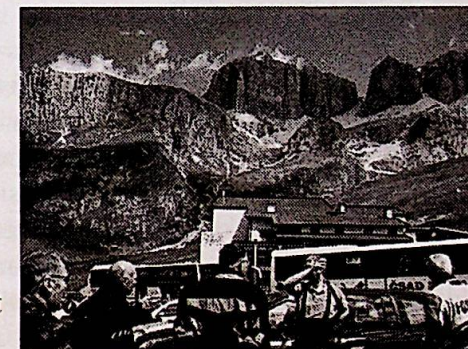
bakker og sving i Dolomitterne. Preben havde tilrettelagt 5 fantastiske ture, som vi fortærede én efter én. Det vil ikke give den rigtige oplevelse, hvis jeg forsøger at beskrive det – Dolomitterne skal opleves!

Køreteknisk fik vi alle et gevaldigt lift i løbet af ugen, og dag for dag blev dækkenes "kyllingestribe" mindre og mindre for os alle sammen.

Heldigvis var der også tid til, at vi udover at koncentrere os om kørslen, kunne nyde de fantastiske naturscenerier, som vi kørte rundt i. For skisportsfreaks vil det være kendte steder, der blev besøgt. I flæng vil jeg bare nævne kongerne af dem alle, hvilket for bjergmassiverne vil være Sella Gruppen og for byerne vil det være Canazei.

Men hvor er der dog mange fattige mennesker, der holder ferie i området. Jeg ved ikke, hvor mange – men det var rigtigt mange – som kun havde råd til en cykel til at køre over bjergpassene på. Radmagre og udsultede, ja ikke engang sikkerhedstøj havde de råd til, men måtte nøjes med at cykle i korte bukser og kortærmede trøjer. Det var synd! Det var lige før, vi havde sendt en styrthjelm rundt og havde samlet ind på bedste Giro-413 maner. Men hvordan er det man siger, er det ikke noget i retning af, at "den der ager som en stud også kommer frem", og det gjorde de retfærdighedsvis.

Sella

Vejret

Vejret giver jo altid anledning til mange kommentarer. Lad mig straks understrege, at vi fik som vi fortjente, nemlig høj og klar himmel i de 4 ud af 5 dage. Det var en sand fornøjelse at køre motorcykel i et sådan vejr, og højderne gjorde, at temperaturen var helt sommer-skandinavisk, så det kunne ikke være bedre.

Vi havde kun en dag, der svipsede – den svipsede til gengæld også totalt. Allerede fra morgenstunden var det noget ”skrammel”, idet vi vågnede til et ”strålende” vejr, hvor det stod ned i stønger. Havde Ervind været med, ja så havde jeg forslået en bustur, men at stå alene imod presset turde jeg ikke. Så resultatet blev, at vi efter morgenmaden og en kort ventetid, hoppede i klunset, og begav os af sted – ”det blev jo nok bedre efter pas-overgangen”. MEN DET GJORDE DET IKKE. Det stod fortsat ned i stønger. Per var dog en lidt større strateg: Han blev hjemme, men han havde jo også lige pudset ZZR’en dagen i forvejen!

På denne dag oplevede vi også det eneste ledelsesmæssige svigt fra Preben – det lykkedes ham at planlægge frokostpausen på det eneste tidspunkt, hvor der var tørvejr. Og for at gøre ondt værre – tjeneren var typen, der snobbete opad, idet han kun serverede hovedretten – endda i XXL-størrelse – for Preben. Vi, der ikke fik som bestilt, har stadig traumer over den forskelsbehandling, der fandt sted, idet vor hovedret var det rene ingenting i forhold til Prebens. Så hvis I undrer jer over, at der er 8 fossiler, der stadig har synlige savlmærke i begge mundvige, kender I nu årsagen!

Efter frokosten måtte vi op på kørejernet igen – og selvfølgelig skulle vi igen vente på det kædesmørende folk – ga’ vide hvornår de opdager, at oliepriserne er eksploderet og får skiftet til kardantræk. Turen tilbage til vort domicil var ikke for børn men kun for ægte fossiler. Det stod ned i armtykke stråler, det lynede og tornede, så man skulle tro, at man var til Ildfestregatta i Silkeborg i normalt dansk sommervejr. Men hjem kom vi i fin stil, og Gore-tex’en i tøjlet havde chancen for at bevise sit værd. Og det kan godt være, at vi mente vi havde fået vand, men intet i forhold til ”de stakkels fattige cyklister”!

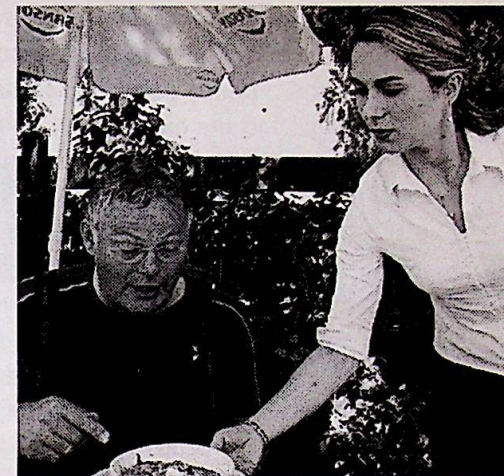
Grøn salat igen

Måltiderne og servitricerne

Man kan ikke skrive om en motorcykeltur til Dolomitterne uden at skrive om måltiderne og servitricerne, eller skal vi skrive det i den rigtige prioritetsrækkefølge: servitricerne og måltiderne.

Hovedparten af servitricerne var dygtige – ja, de var endda MEGET

DYGTIGE. Vi var nogle stykker, der i et splitsekund overvejede at blive alkoholikere for at kunne blive siddende. Og udover, at de var MEGET DYGTIGE, så kunne de servere maden noget så YNDEFULDT. Og hvor var det egentligt synd, at vi med vor bordplacering let og elegant nærmest tvang dem til at bøje og strække sig for at servere. Uha det var godt!

Den er godt nok lille..

Måltiderne, nå ja – for lidt sovs og kartofler – men ellers har vi ikke noget at klage over!

Efter regnvejrsdagen besluttede vi os for pizza’er. De blev kørt hjem af Finn ”Ulstrup” og Henning, hvor Finn styrede mc’en, og Henning sad bagpå og holdt 10 pizza’er i hænderne – et kosteligt syn. Der var adskillige italienere, der lå flade af grin over det optog.

Morgenkomplet

Vore drikkevarer til måltiderne og afterbiking var hovedsagligt øl og vin men i afgrænsede mængder. Vi skulle jo køre motorcykel den følgende dag. Igen viste Ege, at han var det rette valg til posten som indkøbschef, idet han efter en kort research af markedet lynhurtigt lokaliserede det rette ølmærke, som ”desværre” indeholdt omkring ½-liter – men vi drak til gengæld ikke mange hver aften!

Oplevelser, som hovedparten af os gerne vil huske

Ingen ture uden der er nogle, der forstår at gøre sig bemærket. Jeg har allerede udstillet 3, nemlig Ege ”stifinder”, Finn ”tandhjul” og mig selv GPS-Jan! Men der er da heldigvis flere:

- * Finn ”Ulstrup” og Per ”Mc om dagen” fik lynhurtigt profileret sig som en kloning af ”7 sure mænd” og de 2 gamle på balkonen i Muppet Show – en rolle, som det lykkedes dem at udfylde på hele turen – og yndige så de nu ud, når de kravlede op i dobbeltsengen med det

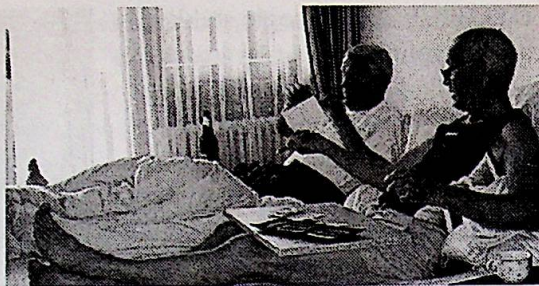
lyserøde sengetøj.

- * Finn "Ulstrup" lukkede i den grad munden på os, da han fortalte om sit verdenspatent på en gødningsspreder til gødsugning af juletræer.

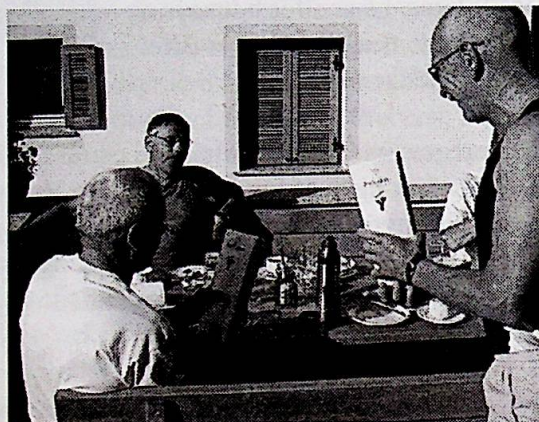
Vi troede vist alle i starten, at Finn startede på en historie, men efterhånden blev vi klar over, at den gode Finn vittelig har et verdenspatent. Og Finn's idérigdom var også kommet til udtryk i navnet, nemli' Fi-ni-to-let, Respekt Finn, godt gået!

- * Samme Finn fyldte år på turen, idet han blev 62. Det skulle jo fejres på behørig vis, hvilket skete med morgensang og gave til fødselaren – både med boggave og 2 flasker vin (som vi selv senere drak). Fødselaren var så rørt over morgensangen, at han sponserede desserten om aftenen. Endnu engang tak for det.

- * Kims ("det kære bette væsen") motorcykel var ikke vant til at køre så langt, så forskærmen var ved at falde af. Man kan vel heller ikke forvente andet, når man kører på en riskoger J. En gang gaffatape løste problemet – og Kim skal have, at han er kvalitetsbevist, idet gaffatopen var sølvgrå lige som motorcyklen!
- * Nogle af turdeltagerne forsøgte at anlægge fuldskæg på turen. Resultatet var vidt forskelligt. De påstod, at vi alle havde aftalt at gøre det – jeg mener nu, at den reelle årsag var, at de ikke gad barbere sig!
- * Sangen "Her kommer mutter med kost og spand" kan godt fremover indgå i Fossilernes sangrepertoire. Det var en syn for guder at se, hvordan mc'erne blev vasket, pudset, nusset og regeret om, når vi kom hjem fra en tur. Personligt nøjedes jeg med at vaske vindskærm, samt ridse hjelmglaset.

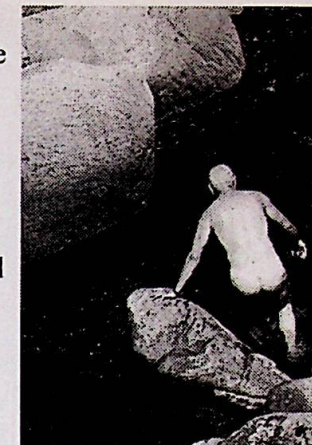

To sure gamle mænd

Finnsens 62'er

- * Ole Slivern' har fået nyt navn! Ole pinte den stakkels Yamaha for at presse den sidste km ud af dyret. På en rast kunne han meddele, at Yamaha'en havde kørt klokken ud, og havde nået de 220 km/timen. Tvivlen nagede dog Ole selv, idet han bad Kim om at kontrolmåle på næste stint – en brat opvågning! Resultatet blev reduceret til 185 km/timen. Men Ole blev ved med at tæske Yamaha'en i et forsøg på at nå højere op. Resultatet var, at han drønedede forbi de andre på holdet, for derefter til de andres undren, at kaste cyklen mod Ulm, imens de andre fortsatte ad 7'rn mod nord! Efter en mindre korrektion lykkedes det at få samlet gruppen på næste rasteplads efter en kort ventetid. Men Ole tillægsnavn blev lynhurtigt ændret, så navnet blev Ole "Ulm".
- * Ole's rekordræs betød også, at Finn "Ulstrup" proklamerede, at nu skulle Kawasaki'en også prøve at runde de 200 km/timen. Det var vi flere, der syntes lød fornuftigt – bare han huskede at holde til højre, så vi andre kunne komme forbi!
- * Hele turen blev gennemført uden vi så uheld på motorvejen, ligesom vi kun oplevede "stau" én gang! Og det var skæbnens ironi, idet vi på sidste rast inden Elb-tunnelen fik sagt, at nu skulle vi blot igennem "røret", så var risikoen for "stau" minimal. Ja, god morgen, min I Hamburg var der et kæmpemotorcykeltræf, der betød, at motorvejen blev spærret, og vi blev ledt ad små veje. Resultat: 1½ times forsinkelse!

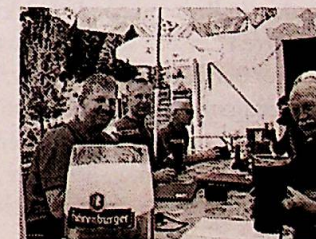

Per i den brusende flod

Beretningen blev lang! Håber I kunne holde til det. Den kunne sagtens have været blevet endnu længere, for der er meget at berette om.

Tusind tak til Preben for en fantastisk tur – også en tak til de 8 andre gutter. I var alle fantastiske at dele en uge med!

Jan Skytte Pedersen

Robert Jacobsens Grusgrav

Der kom en soldat marcherende hen ad landevejen: én, to! én, to! han havde sit tornyster på ryggen og en sabel ved siden" Sådan starter H.C. Andersens eventyr "Fyrtøjet".

Og netop dette eventyr ville komme til at få en afgørende betydning for turen til Robert Jacobsens Grusgrav ved Tørskind.

Ervind havde arrangeret en rigtig heldagstur til området omkring Randbøl Hede - og det tilbud var der 9 glade Fossilere der tog imod. Så efter en kort orientering om turens forløb - sadlede vi op med Ervind i førertøjen, Karen behørigt på andenpladsen - og Sliver'n (det hedder han vel stadig) som beordret agterlanterne. Som Ervind udtrykte det - vi skal ikke ud at ræse - vi skal nyde både turen og de steder, vi skal se.

Så vi snoede os over Gjessø, Sepstrup, Hjøllund og Gludsted (stedet hvor vi nok alle kan siges at have betalt til de nykalkede bygninger)

Herfra over Nr. Snede til Rørbæk Sø, hvor vi besigtigede det nyligt omlagte åløb, som

fortjent nok har fået en pris for forskønnelse af landskabet.

Det var så også på det tidspunkt vi lige måtte spørge Sliver'n om det gik for hurtigt - men den naturlige forklaring var at han bare var ved at stoppe piben undervejs - så han var klar til første stop (fik I den :-)

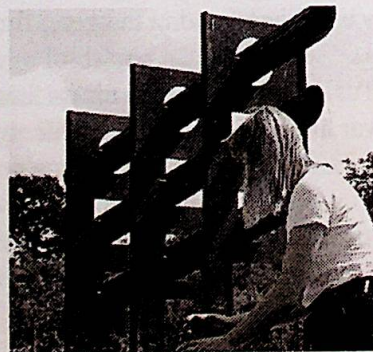
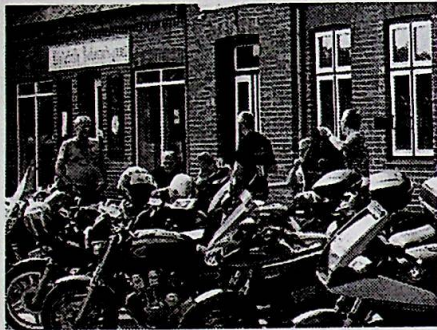
"Der kom et Fossil kørende hen ad landevejen: højre, venstre! højre, venstre! han havde heksen på nakken og et horn i siden ..." Sådan gik turen turen til Bindeballe Købmandsgård.

Se det var et rigtigt eventyr (af de mere spændende) men med adskillige løftede langemænd nåede vi næste stop :-)

En egentlig forklaring på den lille historie er nok for lang at komme ind på - så skal vi ikke bare konstatere at der fører flere veje til Bindeballe - og at Ervind kendte den ene - og Karen kendte den anden (vi tog den anden :-)

Efter andet stop kørte vi ca. 5000 meter på små grusveje, der var halvt skyllet væk af torsdagens tordenskyller - og nåede helskindede (men støvede og tørre i halsen) frem til Grusgraven.

For jer der ikke har været der: Tag derned - det er alle pengene værd (det er gratis :-). Spøg til side det er FLOT - en virkelig imponerende udnyttelse af noget så trist som en grusgrav - så vi nød madpakkerne, kunsten og den fantastiske udsigt over Vejle

Ådal.

Nu var det blevet for meget for Sliver'n - så nu overtog han førertøjen - og guidede os til Egtved hvor vi parkerede ved den lokale postterminal - men det var nu ikke den han ville vise os.

Og så er vi tilbage til H.C. Andersen igen. Her står nemlig et træ, hvor en masse af H.C. Andersens eventyr er skåret ud i (ikke pap) træ.

Antallet af eventyr står lidt hen i det uvisse - men det er et sted imellem elleve og enogtyve.

Sikkert er det dog - det er FLOT. Nyd lige billederne. Træskæreren er russer (han hedder Igor) - og lavede arbejdet i 1996 (tror jeg nok)

Hvis du engang kommer forbi - så nyd det lige - brug et kvarters tid - og så kan du jo fortælle os hvor mange eventyr der er afbildet.

Sidste stop var hos Ervinds svoger Peter og hans kone Else. Og det kan jeg god sige jer - her har fremtidige turarrangører virkelig noget at leve op til.

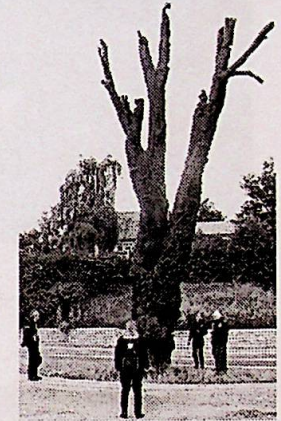
Kaffe, te, hjemmebagte boller OG lagkage.

Silkeby.

Ja se - det var en rigtig historie - og jeg skulle tage meget fejl hvis ikke Ervind og Karen lever lykkeligt til deres dages ende :-)

Tusind tak for en herlig tur ved Randbøl Hede - kan ikke laves bedre.

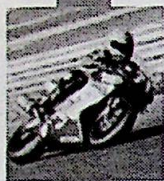
Fantastisk gæstfrihed - i pragtfulde omgivelser - og ikke mindst - et dejligt selskab (altså Peter og Else :-)

Vi rundede alt fra to naboejendomme der brændte ned torsdag (p.g.a. foromtalt tordenvej), ferier i Italien, New Zealand og USA til hyggelige snak om besøg i Legoland.

Turen sluttede ved Fårup Sø (nogle med en is - andre med at sparke dæk på en Morgan +4) - inden vi i raskt tempo satte kursen mod

Således oplevet - Julle

RY MC-UDSTYR

Åbningstider:
Mandag lukket
Tir - Fre 10-18
Lør, Søn, Helligdage 10-16

Industrivej 8 ... 8680 Ry ... 8689 0755

www.rymc.dk

NYT VÆRKSTED I SILKEBORG

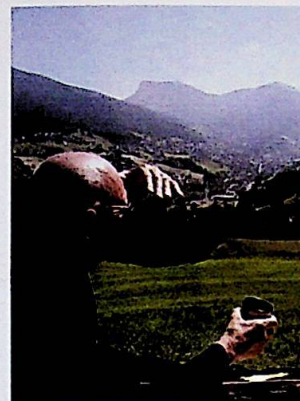
SABROESVEJ 2 SILKEBORG

Tlf: 61 84 86 85

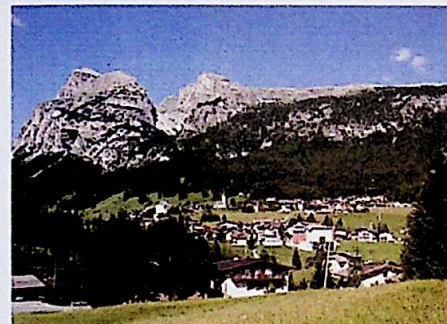
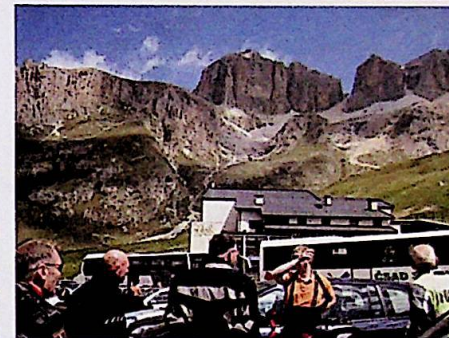
Man-fre 8.00 - 17.30

Lørdag 8.00 - 16.00

Tryk: Silkeborg Kommunes indkøbskontor • Fotokopi

Per med fjernsyn t.v. og scenerier fra Dolomitterne

..masser af sving

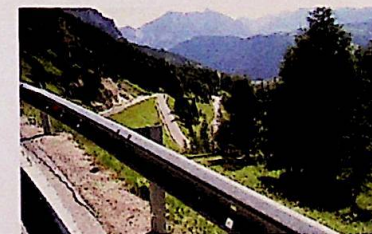
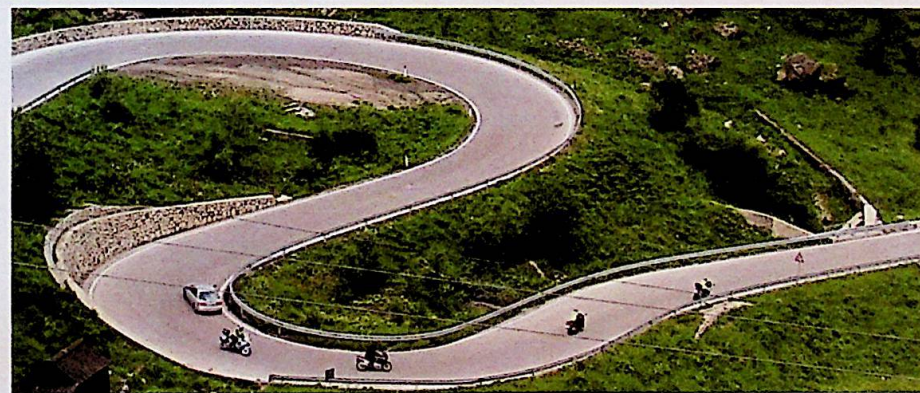
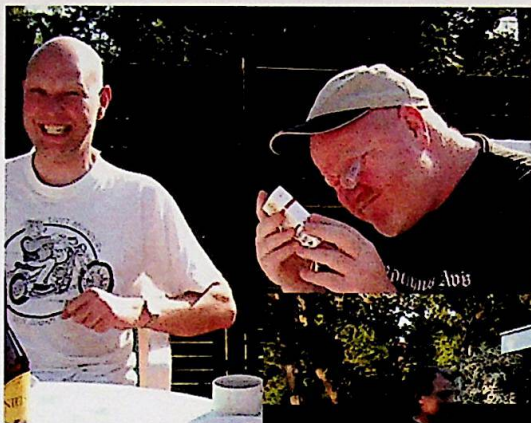

Foto: il Presidente

Jaah..la mig nu lige se - sagde den blinde til..

Skål !
..for en
fortsat god
sommer !

Årets gang i Fossilbladet -
Deadlines på de næste blade i 2006

Blad #6: Tor 14.Sept

Blad #7: Tor 2.Nov